

se sopet prilepi mehki il za 1 palec na široko. Palčica se iz ila potegne in panj ima „zaslepljeno“ žrelo, ki ne drži naravnost v njega. Že tako premenjeno žrelo oplašči roparice, še bolj pa iz njega puhteči neprijetni duh. Če pa napaden panj nima matice, je zaslepljenje prazna poskušnja. Tak panj se mora iz bučelnjaka spraviti. Zadostuje, pa tudi ne, ako se napaden brezmatični panj jeden dan v klet postavi; kakor hitro sopet na svoje mesto v bučelnjak pride, ropanje na novo nastane. Najboljše je napaden panj popolnoma iz bučelnjaka djati, ga na oddaljen kraj spraviti in ga opazovati.

Navadno začne ropati le jeden panj, kmalu jih ropa več in sem ter tje cel bučelnjak. Dolžnost vsakega moža poštenjaka je, blago in premoženje bližnjega varovati. Kakor hitro toraj bučelar opazi, da jeden njegovih panjev ropa, si mora prizadevati ropanje ustaviti. Takega roparja gre nekoliko dni v temno in hladno klet postaviti, sosed pa, kterege bučele se ropajo, opomniti, naj svoje panje preišče in ropanje ustavi. Če ropar v bučelnjak nazaj postavljen sopet ropati začne, je najboljše take tate najmanj $\frac{1}{2}$ ure daleč na kak drugi stan postaviti.

O setvi sočivja.

Gospodarji po Štajerskem sejejo (sadijo) vse premalo sočivja, posebno pa graha, ki daje ljudem in živini toliko tečne hrane. Grah — poljski kakor vrtni — stori dobro v vsakej čvrsti, posebno pa apnati zemlji, in se dandenešnji tako lahko spečá po mestih, kjer za živež vedno hujše prihaja.

Pred bobom in fižolom ima grah še to prednost, da ga pozni spomladanski mraz tako lahko ne vniči kakor drugo sočivje, kterege bi toraj v neugodnih letih kaj dobro nadomestoval. — Grahorico zavziva živina prav rada, je tudi tečna, ako le ni po dolgem deževanju ali vlažnih shrambah strohnela. Seje se grah po širokem métu na izorano zemljišče, le da se mora še bolj povlačiti kakor žitne setve. Za 1 oral potrebuješ $1\frac{1}{2}$ — $1\frac{3}{4}$ vagana; seje se vsled potrjenihkušenj najbolj proti koncu marcija do konca aprila.

Ravno tako važna pri gospodarstvu je grašica (Feldwicke, vicia sativa), ki je posebno za živinorejce kot izvrstna klaja velike vrednosti. Seje se ali sama ali boljše še z ovsem pomešana, v enakih delih ali ne, kakor se bolj primerno kaže. Za klajo se kositi da, kadar začne cveteti, ko začne tudi oves nastavljeti. Ker stori tudi v najslabejem zemljišču in ga tudi kot klajna rastlina le malo slabi, se priporoča posebno tačas, ko kmetovalcu gnoja za žitno setev primanjkuje. Tako se dobi, namesto da osat po njivi raste, poprejšnji sad pred zimo in drugi sad za ržjo, ki je navadno zarano zrela.

Kdor ima več zemljišča v prahi, mu je

svetovati, da ga z omenjeno mešanico poseje in to v raznih dobah in na toliko, da po eni košnji dorašča druga za klajo. Praha se ve da ne sme preveč s plevelom obrasena biti. — Če bi se v tem slučaju ne potrebovala vsa grašica za frišno klajo, ter bi sicer ostarela, se pa kot krma pokosi in posuši, in suha je vsaj tolike vrednosti kakor srednje senó.

Da se dobro grašično seme pridobi, se vseje dobro seme na kos nekoliko boljšega in čistega zemljišča. Čakati pa ni, da je grašica prezrela, že vsa žolta ali rujava, ker zrnje rado pokaplje, marveč se začne žeti ali kositi, ko je stročje z večine postalo rujavkasto.

Grašica, na debelo zmlata ali kuhana, je izvrstna piča za pitanje govedi in svinj.

Naj bi ta spis naše kmetovalce spodbudil, da sočivje v večji meri sejejo kakor je sploh navada. Lahko se v kupčiji speča in daje doma ljudem in živini obilno zdrave in tečne hrane.

K—k.

Dopisi.

—n. V Konjicah dne 13. aprila. (Obletnica kat. pol. društva). Čeravno nam je bolezen dva čestita govornika zadržala, da nista mogla včeraj našega društva obiskati, se vendar včerajšni zbor sme sijajen imeenovati. Že 29. prosinca t. l. je bilo dopolnjeno tretje leto, odkar smo v Konjicah kat. pol. društvo ustanovili. Alj v postnem času nismo zamogli obletnice svojega ustanovljenja obhajati, zato smo belo nedeljo k temu odločili. Nad 70 udov se je zbralo od blizo in daleč. Res lepo število, ako pomislimo, da se dostikrat pri obletnici takšnih društev, ki nad tisuč udov štejejo, še toliko društvenikov ne snide. Da društvo naše ne peša, je to živ dokoz, ker se je včerajšni den 12 novih udov oglasilo. Društvo šteje sedaj nad 300 udov. Med temi je več djanskih in več dosluženi županov našega okraja.

Pretečeno leto se je društvo pri svojih zborih veliko z novimi, neposrednimi volitvami pečalo. Namesto petega društvenega zbora se je bil napravil 28. septembra velik shod volilcev, kateri je še vsem dobro v spominu.

Konjiški okraj je do lani veljal za nemčurskega, pri volitvah v državni zbor 20. oktobra l. l. smo mu to marogo zbrisali. Te volitve so jasno pokazale, da se naše društvo doslej ni zastonj trudilo. Le tako naprej!

V poslednjem zboru je bilo društvo blagemu g. Hermanu, našemu slovenskemu poslancu, zaupnico poslalo. Ko društ. zapisovalec prebere telegram, v katerem g. Herman naš zbor pozdravlja in se mu za častljivo zaupnico zahvaljuje, so vsi zbrani navdušeno zaklicali: Živi naj Herman!

Po končanem društvenem poročilu poprime besedo č. gosp. Jož. Virk, da bi zbranim poka-

zal, kako liberalizem po celi Evropi sv. katol. vero spodkopavlje in sv. cerkev v železne okove „novoverskih“ postav uklepati skuša. Govor je prišel iz srca, in je poslušalcem v srce segel.

Čestiti govornik na koncu svojega govora priporoča, naj se odpošlje našemu mil. knezu in škofu v teh viharnih časih posebno pismo udanosti, kakor ga je društveni odbor nasvetoval. (Bralci najdejo posnetek v predalu: „Cerkvene stvari“). Pismo udanosti se prebere. Pri glasovanju je pismo soglasno sprejeto. Govornik sklene: „Hvala Bogu! vsi smo edini! Toraj zakličem iz srca: Živili sv. Oče Pij IX.! in naš mil. knez in škof! Živili! — Živili vsi kat. škofje! Živili!“ Pismo udanosti se po odboru podpiše in mil. knezoškofu odpošlje. Društveni denarničar potem poroča, kako varčno da je ravnal z denarjem, katerega so bili društveniki za društvene potrebe darovali. Temu poročilu doda kratek poduk: „Kaj je denar — in kako je z njim ravnati?“ *)

Na to se soglasno sprejme prošnja do slov. dež. odbora, naj se srenjska postava po Hermanovem nasvetu spremeni.

Na dnevnem redu je bila še volitev novega društvenega odbora in nadomestnikov. Alj zbor je to točko dnevnega reda s tem kratko rešil, da je dosedanji odbor še za novo društveno leto soglasno potrdil. Prvomestnik ostanejo tudi četrto leto vč. g. Jožef Rozman, nadžupnik, dekan itd. v Konjicah.

Bog daj društvu še veliko tako veselih obletnic doživeti!

Od sv. Križa pri Ljutomeru. (Nadloge od vseh strani.) Dne 8. t. m. o 1/2 5. uri zarano je požar posestniku v Ilijaševcih T. F. kmetiško poslopje vničil. Gereti je začelo na skednju, k sreči pa vetra ni bilo, sicer bi bilo še več pogorelo. Ker ni pri posestniku tobakarja, utegne hudobnež požara kriv biti. Posestnik ni bil zavarovan in nesreča je tem bolj občutljiva, ker sedanje ljudstvo nima pravega krščanskega usmiljenja in se še mnogi nesrečnežu smeji.

Križevčani prišli so z okr. gasilnico pešice prekesno, ko je požar razun hišnega poslopja že vse bil pokončal. Ko vprašam enega, zakaj da niso konj vpregli, da bi bili prej prišli, se modro odreže, češ, zakaj nam pa niste že včeraj glasú dali, da bo požar pri vas, da bi bili že včeraj z gasilnico sem prišla! Ej, si mislim, treba bo z naprej več ovsa sejati, ki daje več sape pri vožnji.

Tudi gojzdnih požarov smo že imeli v peterih srenjah, ki so veliko škode napravili. — Priteple so se k nam tudi osepnice, in kakor da vsega zlega še zadosti ni, je letos toliko kobil zvrгло in z žrebeti vred poginulo, da še nijedno spomlad toliko.

*) Blagovolite nam ta govor poslati. Vredn.

Vrh vsega tega se širi med ljudstvom napuh, požrešnost in pijanost, da človeka srce boli, če pomisli razdor po rodbinah in srenjah, in torej tudi žalostne nasledke za ljudsko blagostanje. Uzroka drugega tem grdim prikaznim ne znam nego — pešanje žive vere, brez katere ni brzde divjim strastim.

Iz Kozjega. (G. Hriber se je zmajal.) Velika noč je tudi nam nekaj veselega prinesla: g. Hriber namreč ni dobil najvišega potrjenja kot načelnik našega okrajnega zastopa. Pretečeni petek bi že bil moral vpriči okrajnega glavarja ključe in pisma oddati svojemu namestniku; pa okrajni glavar mu je sedaj še zanesel in preložil osodepolno sejo na prihodnji petek dne 17. t. m.

Takrat bodo že izvoljeni odborniki politični gosposki obljubili zvestobo, gospod Hriber se bode javno poslovil in novi načelnik izvolil. Ljudje, ki umejo iz obrazov brati, pravijo, da je Hriberjev barometer zelo padel; videti mu je res, da je kaj klavern in pobit. G. okrajni glavar in tudi tukajšni gospodje vedo tudi, da se bode Hriber v kratkem prestavil. Tedaj srečno pot, in da se nikdar več ne povrne!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V petek 10 t. m. se je začela bila v gosposki zbornici debata o „verskih“ postavah in po 3dnevem besedovanju se je v ponedeljek, 13. t. m. končala s tem, da je s 77 glasovi proti 43 bila vredna spoznana za poseben pretres, ki pa je le malo časa trpel, ter so liberalni velikaši postavu sprejeli, kakor jo je zbornica poslancev sklenila. Preč. škofi so pred specijelnim pretresovanjem postave zbornico zapustili. Prvo dejanje je toraj skončano; zdaj sledi drugo: potrjenje, za tem pa — tretje: upor in zmešnjava po vseh deželah, pri kateri si bode ljudstvo najbolj britko skusilo, kaj da je cerkev v sponah vladnega samovolja.

Govorili so proti postavi preč. škofi: kardinal Rauscher, kteremu je zopet nesrečna beseda, od ministra Stremayrja z radostjo pobrana, iz ust izletela, da bi ne bilo kaj oporekati, če se vlada zoper politikovanje duhovnikov zavarovati hoče; kardinal in nadškof Solnograški, Praški, knezoškof Gasser iz Briksne na Tirolskem, knezoškof Krški in Lavantinski; iz posvetnih velikašev: knez Čartoriski vrlo dobro, knez Alfred Windischgrätz, grof Fr. Falkenhayn, ki je tudi zagovarjal sklep odborove manjšine proti tem postavam, slednjič grof Leon Thun, kterega si je kat. manjšina izvolila za skupnega govornika potem, ko je zbornica sprejela bila predlog, da se naj razgovor konča. Svojim bralcem mislimo najboljše vstreči s tem, da razglasimo prihodnjič izvrstni govor Thunov, o kterem celó ustavaški list „Fremdenbl.“ pravi, da presega vse, kar se je